

متن پرسش

شما در کتاب «مبانی معرفتی مهدویت» برای آن که جا بیندازید که غایت مفقود محال است و حتماً باید غایتی وجود داشته باشد، این مثال را میزنید که: «قبل از این که به خانه برسیم، خانه‌ای هست تا ما به آن برسیم.» ولی این مثال شما تمام نیست؛ چرا که در این مثال، غایت خارجی، «در خانه بودن» است، نه خود خانه. و «در خانه بودن» هم موجود نیست مگر در ذهن. لذا بهتر است به جای این که غایت را «خانه» معرفی کنید و بگویید قبل از رسیدن به آن، موجود است، «در خانه بودن» معرفی کنید و بگویید: در ذهن فاعل موجود است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر صورت اگر هم در خانه بودن مدّ نظر باشد، با نظر به امکان وجود خارجی این فعل، ما به سوی خانه حرکت می‌کنیم که با حضور ما در آن خانه معلوم می‌شود، این امکان به صورتی بالفعل در خارج بود هرچند نسبت به ما هنوز بالقوه است. موفق باشید